

Kako se delajo izjave proti slovenskim poslancem.

Ko je poročala graška tetka »Tagespost« o Flucherjevi deputaciji, pisala je tudi, da je poslanec dr. Rosina leta 1897 naročil deputacijo zavoljo Pesnice v Gradec in ji namestu spremljanja iste poslal telegram, s katerim se je udeležbi odpovedal. Gospod dr. F. Rosina je poslal v »Tagespost« popravek, češ, da l. 1897 on ni naročil nobene deputacije v Gradec, pač pa je on l. 1899 deputacijo iz Trgovišča in okolice spremljal zavoljo Pesnice k deželnemu namestniku grofu Clary-u ter tam tudi obširno razložil vse želje deputacije.

Na to prinese »Tagespost« v listu od 24. aprila 1900 protiizjavo, podpisano med drugim od Valentina Novaka in Vincenca Sova iz Trgovišča. Poslancu dr. Rosini poslala pa sta ta dva moža sedaj sledečo

Izjava.

Kakor sem poizvedel, nahaja se moje ime podpisano na neki izjavi, ktero je objavila »Grazer Tagespost« v jutrajšnji številki z dne 24. aprila 1900, in ktere ost je naperjena, kakor žalibog sedaj komaj izvem, proti gospodu poslancu dr. Rosini. Izjavljam, da te izjave nikoli ne bi podpisal, ko bi vedel, v kako svrhu se bode ista porabila in kje se bode objavila.

Da se izve resnica, hočem zadevo kratko pojasniti.

Leta 1898 vdeležil sem se kot občinski predstojnik trgovski deputacije v Gradec, da se nam vendar enkrat regulira Pesnica, ktera nam leto za letom dela neizmerno škodo. Določeno je bilo, da nas predstavi mero-dajnim faktorjem naš poslanec gsp. dr. Rosina. V zadnjem času bil je vendar — vzrok mi ni znan — zadržan, kar pa deputacije nikakor ni oviralo, predstaviti se pri deželnem odboru, posebno ker je deželni odbornik g. Robič, vsestransko podpiral deputacijo. Obljubila se nam je že takrat pomoč. Leta 1899. vodil je deputacijo, ktere sem se jaz opetno vdeležil, gsp. dr. Rosina. Vspeh je bil isti; obljubila se nam je zopet pomoč.

Povdarjam, da se nikoli ni predbacivalo g. dr. Rosini, da ni zastopal kot poslanec dovolj energično naše težnje, naobratno smo se vedno obračali do njega, in on je vedno spolnil svojo dolžnost kot deželni poslanec, kar mi mora gotovo potrditi ves občinski odbor, občine trgovske, neizvzemši 2 odbornika, ki sta se brez vsakega pooblastila od

njujejo in širijo, ko pride novi učenik, pošljem ga k Vam in povejte mu, kaj mislite storiti, da vem, kako dalje ravnati.

Župnik na to vstane in reče: »Želim Vam, gospod grajščak, da Vas Bog za to ne kaznuje. Molil bom za vas, in ob enem se bom tudi pripravil, da bom mogel s pomočjo Božjo stati trdno v boju s sovražnikom svojim. Bog Vas obvaruj!«

Potem se je župnik napotil v svoje stanovanje. Ko vstopi v sobico, se vsede na stol in začne premišljevat. »Kaj me čaka? V moji župniji se hočejo krivi nauki širiti! Hočejo spodkopati mir in iztrgati iz srca mojih ovčic pokoj in blagor! Ali morem kaj takega pripustiti? Ne morem, ne smem, saj sem prisegel, vedno hoditi po poti vere Kristusove. Moram vse moči napeti in se vojskovati, da bom zmagal in rešil izročene mi duše. Življenje sem pripravljen dati za svoje prepričanje. Ljubi Bog mi daj le moč in me varuj v boji za svetinje pobožnih prednikov!«

Pogum se ga je polastil in zaupanje, da se bo vse srečno končalo. Hrepenel je po molitvi, ki bi ga še bolj pokrepčala, in dolgo do noči je klečal pred križem, ki je zaljšal njegovo revno sobico.

Bilo je pa tudi treba pokrepčati se za težavno delo. Črez nekaj dni je prišel učenik krivih nauk.

strani občinskega odbora vdeležila zadnje deputacije v Gradec.

Zgoraj omenjeno izjavo prinesel mi je jeden služabnik velikonedeljske grajščine po nalogu oskrbnika Flucherja v podpis. Prebral sem isto ter domneval, da se hoče samo potrditi, da se gsp. dr. Rosina ni 1897 leta vdeležil deputacije.

Ker mi ni bil znan razvitek te zadeve, sem podpisal nič hudega slutet, posebno pa ne, da se bode ta izjava morebiti porabila kot agitacijsko sredstvo proti slovenskim poslancem. Služabnik sam ni vedel mi povedati v kojo svrhu se dotična izjava uporabi, in tudi ne, kam se doposlje. V Trgovišči, 24. aprila 1900. — Valentin Novak, l. r. občinski odbornik.

Jaz Vincenc Sova, občinski odbornik v Trgovišči, potrjujem istinitost izjave gospoda Valentina Novaka ter izjavljam, da mi je izjavo, koja se je objavila v »Grazer Tagespost«, prinesel služabnik velikonedeljske grajščine, rekoč: »podpiši, za Pesnico se gre.« Podpisal sem isto, ne da bi jo prebral, ker itak nisem nemškega jezika zmožen, da bi jo mogel umeti. V Trgovišči, 24. aprila 1900. Vincenc Sova, l. r. občinski odbornik. — M. Trstenjak, s. r., Ivan Rajh, l. r., svedoka resničnih podpisov.

Dopisi.

Iz Vitanja. Dne 4. aprila zapustil nas je mož, ki si je pridobil v resnici neveljavih zaslug za prepoved narodne misli in za povzdigo pravega krščanskega življenja v naši fari. Kdor je poznal nezdrave, do skrajnosti tužne razmere, ki so vladale v naši okolici in v trgu pred letom 1888., kdor je imel priliko opazovati takratno narodno mlačnost in zaspanost, neverojetno odvisnost naših sicer ponosnih in v svojem jedru po veliki večini dobrih in pridnih kmetov od par trških velepotogcev — samih zagrizenih janičarjev, — kdor je nadalje zasledoval paznim okom prve poskuse nekaterih narodnjakov — omenim samo vlč. g. Frečeta — vzbuditi ljudstvo iz te moreče letargije ter njih skoraj ničeve vspehe, ta je moral obupati, da bi v naši fari kedaj nastopili lepši, veselejši časi narodnega in gospodarskega napredka.

In sedaj po 12 letih? Trg je sicer tudi sedaj ohranil po svoji veliki večini zagrizeno lice, da celo poostriilo se je narodno nasprotstvo, bujno zavladalo je janičastvo ter zmešalo marsikateremu priprostemu možu, ki v svoji rodbini govori in mora govoriti slovenski in se živi le ob slovenskem grošu

Grajščak ga je ljubeznjivo sprejel in mu tudi naznanil hudo borbo pri njegovem delu.

»Naš župnik«, rekel je grajščak, »se trdno drži vere in še grožnje pri njem nič ne pomagajo. Ako pa ne bo hotel z lepim, bomo se ga znebili s silo.«

»Previdnost nam kaže«, odgovori prišlec »da ne smemo prej zoper župnika postopati s silo, dokler ljudstvo ne bo na naši strani. Najprej moramo ljudstvo na svojo stran dobiti in potem bo moral itak sam oditi. Le v cerkev ga ne smemo pustiti, da s svojo besedo ne razkriva mojih nakan.«

»Ni se treba bati, reče grajščak, postavim stražo pred župnišče, ki mu bo branila izhod. Jutri Vas bo sluga k njemu spremil. Obljubil sem mu to in on je rekel, da se rad z Vami razgovarja.«

»Storim, kakor želite«, reče novi učenik, »blagovolite le zapovedati slugi, da mi sem prinese zaboj s knjigami, da se morem za to pripraviti.« (Dalje pride.)

Smešničar.

Žena: »Kako se pa rabi ta prašek proti bolham?«

Lekarnar: »Vjeti morate bolho, odpreti ji gobček, nasuti tega praška notri in videli boste, da vsaka koj pogine.«

glavo in mu iztrgalo iz srca versko zavest — pa okolica je naša, je narodna, probujena, rešena spon in okov trškega suženjstva. A tudi v trgu so se vršile znamenite spremembe. Korak za korakom lahko zasledujemo vidne znake probujajočega se slovenskega življenja. Posojilnica, bralno društvo, kmetijska zadruha, to so oni stebri, na katere mi zidamo, od katerih pričakujemo z Božjo pomočjo nadaljnjega sadu v prospeh in blaginjo ljubljene naroda.

In če sedaj povprašate, kedo je pouzročil ta krasni preobrat, čegava zasluga je, da smo se zdramili, da se čilo in navdušeno zavedamo svoje slovenske krvi, svoje slovenske narodnosti, Vam danes s ponosom, pa ob jednom z žalostjo odgovarjamo: to je bil naš dični župnik, naš ljubeznjivi, vsikdar požrtvovalni, vsikdar za vstrajno delo in premaganje najtežjih ovir navdušeni gospod, državni in deželni poslanec Josip Žičkar.

Sedaj nas je zapustil, preselil se v Videm, a zapustil nas ni za vsem, kajti ohranili smo si njegov duh, njegovo ljubezen do naše mile, materne besede, njegovo navdušenje za težki pa nikakor ne obupni boj za svojo narodno individualnost, ker z njim vred goreče zaupamo v pomoč Božjo. Ker vemo, da nismo osamljeni. Bog je z nami, vsaj se bimo za resnico in pravico.

Gosp. Žičkarju čestitamo na lepšem in ugodnejšem mestu in mu želimo srečo in zadovoljnost. Bog naj blagoslovi tudi v Vidmu njegovo veliko delavnost in odkritosrčno ljubezen do našega slovenskega ljudstva. Ob jednom ga pa prosimo, naj tudi nas kljub vsem hudim, včasih le prebriskim bojem ohrani v blagem in dobrem spominu, kajti bodite uverjeni, velečastiti gospod: v naših pohorskih kremenitih srcih se ljubezen sicer le počasi razvije, a tem iskreneje in tem vstrajneje se oklenemo onega, katerega smo se učili ljubiti in spoštovati. In Vam, velečastni gospod, ohranimo zvesto ljubezen in vdanost, nepozaben spomin in nikdar vsahljivo hvaležnost.

Od Sv. Ane v Slov. gor. (Razno.)

Pred kratkim smo pokopali blagega gospoda Josipa Seyfrieda, mnogozaslužnega c. kr. poštarja in trgovca. Mož je bil svoje dni uzoren učitelj in z dušo in telesom na slovenski strani, radi česar se ni mogel z nekaterimi Bismarkovci v Cmureku pogoditi ter je raje radi bolehnosti službo pustil. Blagemu pokojniku sveti večna luč!

Dne 25. aprila je umrl posestnik in nekdanji pravicoljubni občinski predstojnik g. Janez Neuvirt iz Šic. Ponesrečil se je; šel je namreč od svoje gorice, ležeče pri Sv. Antonu v Slov. goricah, ter namerjal obiskati svojo sestro pri Sv. Benediktu; a starček je padel na steklenico, ob kateri si je prerezal žile, vsled česar mu je odtekla skoraj vsa kri; nezvestnega so prenesli k tujim ljudem, kjer je umrl. Zapustil je blago soprogo in pridne otroke, mej kterimi so tri č. šolske sestre. Blag mu spomin!

Dne 27. in 28. aprila so v Cmureku snazili v davkariji sobe, a glejte, naš prijazni glavar v Radgoni je to naznanil občinam komaj en dan poprej, in takrat bi morali občinski predstojniki vkljub mnogemu delu raditega okoli hoditi. Torej davkoplačevalci, le vohajte, kadar smete v davkarijo denar prinesiti! Mnogo jih je zastoj slo!

Dne 23. aprila je na Šavnici treščilo v smreko, katera se je še le črez dlje časa vnela in začela goreti. Ljudje ne pomnijo takega slučaja.

Iz Kaniže pri Ptuj. V Ptuj imamo mimo drugih narodnih trgovin, tudi slovensko trgovino s papirjem, ki je lastnina narodnjaka J. N. Peteršiča. Dolžnost vsakega Slovenca je, da podpira tega narodnega trgovca. Posebno ptujsko slovensko dijaštvo bi moralo zvesto stati ob strani narodnega trgovca. Ako bi se naši ljudje vedno lepo vzajemno podpirali, bi Nemci po naših trgih in mestih z večjo spoštljivostjo govorili o slovenščini

in slovenskem narodu, kakor dosedaj. Le pogledimo, kako lepo zna n. pr. ptujski Nemec Blanke slovenska pisma pisati in kako častljivo se izraža o slovenščini. V dokaz naj tukaj natisnemo pismo, v kojem nam piše, da naj z ozirom na dopis v št. 16. »Slov. Gosp.« z napisom »Iz Kaniže pri Ptui« na podlagi § 19. tisk. zak. prinesemo glede njegove osebe sledeči popravek: »1. Ni res, da bi bil jaz kedaj trdil, v Ptui ni potrebno znati slovenskega jezika. 2. Ni res, da izdajam kakoršenkoli časopis. 3. Ni res, da bi jaz hotel katerega v »Pettauer Zeitung« »snešiti«. 4. Tudi ni res, da bi bil kedaj trdil, slovenski jezik ni nič vreden. Res pa je, da sem vsikdar s slovenskimi kupovalci občeval v slovenskem jeziku. Res je, da ne izdajam ne »Pettauer Zeitung«, pa tudi drugega lista ne; pri meni se le »Pettauer Zeitung« tiska. Ptuj, 25. dne aprila 1900. W. Blanke.« Glejte, tako se govori s Slovenci! Nemški trgovec nas mora tako spoštovati, da ne sme niti trohica suma na njem ostati, da nas ne spoštuje. Nemara pridejo tudi kmalu drugi ptujski trgovci na red, da izjavijo Slovincem, da spoštujejo nas in naš jezik. Kajti »Slov. Gospodar« jim v zadnjem času pošteno kuri! In prav je tako! Kdor spoštuje naš denar, naj spoštuje tudi naš rod in jezik! Kar pa se posebej še g. Blanka tiče, mu povemo, da ga imamo sicer radi, a še rajši gospoda Petersiča, ker je po rodu naš brat. Zato ga vsem Slovincem toplo priporočamo!

Iz Kozjega. 29. aprila. Današnje zborovanje kat. političnega društva v Kozjem je bilo velikansko. Okoli 400 mož je bilo zbranih. Zastopane so bile skoro vse občine celega okraja kozjanskega, navzočih 14 županov. Ob 3. uri otvori g. predsednik zborovanje s pozdravom došlih, ter izroči besedo deželnemu in državnemu poslancu g. Žičkarju. Ta poroča najprej o svojem delovanju v deželnem zboru ter razloži vzroke, zakaj se slovenski poslanci letos ne vdeležijo zborovanja v Gradcu. Z veliko pazljivostjo in z živim zanimanjem poslušajo zborovalci govornika, ki jim v lepi, a vendar poljudni besedi popisuje krivice, ki se gode Slovincem od strani nemških gospodov v Gradcu. Zato pa tudi jednoglasno odobravajo možje korak slovenskih poslancev, in zasliši se jednodušni glas: Proč od Gradca! Zatem poroča g. poslanec o svojem delovanju v državnem zboru. Iz tega poročila so posneli zborovalci, da je g. poslanec kljub neugodnim razmeram v državnem zboru vendar le veliko deloval, in se z vso ljubeznijo in požrtvovalno neustrašenostjo potegoval za koristi svojih volilcev, ter tudi mnogo dosegel. Gromoviti »živio« in najsrčnejša zahvala mu zadoni zato iz iz vseh grl. Sprejelo se je z burnim pritrdjevanjem več sklepov, med drugimi ti, naj vlada nastavlja med Slovence na spodnji Štajar slovenske uradnike in učitelje, naj se loči spodnji Štajar v upravnem, šolskem in gospodarskem oziru od Gradca, naj dobe štajarski Slovenci slovenske kmetijske in meščanske šole, nadsodišče in vseučilišče naj bode v Ljubljani itd. Slednjič zaori v znamenje udanosti trikratni »živio« sv. Očetu in svetlemu cesarju, ki letos obhaja sedemdesetletnico. G. predsednik prečita več brzojavov, med drugimi tudi od jareninskih zborovalcev. Vpiše se mnogo novih udov. Za obveznim delom se vrše pesmi, napitnice, zasebni govori. Zborovanja kat. političnega društva kažejo, da slovensko ljudstvo v tem okraju še diha; a ne diha samo, ampak da hoče tudi krepko živeti in napredovati v tem, kar mu je v časi in večni prid. Gosp. predsedniku pa, ki je društvu ob enem tudi oče in duša, kličemo: Bog povrni ves trud, Bog Vas ohrani mnogo let!

Iz Vidma se nam naznanja, da je hud mraz 27. aprila napravil veliko škodo po goricah v občinah: Brezje, Senovo, Zdole, Buče, Podsreda, Lastnič, Verače, Virštanj, Št. Peter, Sopote in Veternik. Tudi na Bizeljskem je posmodil vinograde. Na Sromlah so zapalili po vinogradih slamo, na katero

so djali dračje, na vrh pa zemljo. Napravil se je grozen dim po vinogradih; led se je začel taliti, mraz pa ni napravil celo nobene škode ne.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Imenovanje. Avskultantom okrožnega sodišča v Celju je imenovan praktikant g. Ivan Šket.

Umrli je v Mariboru dne 26. aprila notarski kandidat in zagovornik v kazenskih zadevah gsp. Ferdinand Ulrih. Pokojnik je bil rodom Slovenec ter tudi čutil vedno s Slovenci, a političnega življenja se ni udeleževal. Bil je izboren zagovornik in ljudje so ga hodili radi poslušati, posebno kadar je zagovarjal pred porotniki. Tudi naš list je enkrat zastopal pred porotniki v tožbi s šentiljskim Pistorjem. Blag mu bodi spomin!

Sneg kopni. Gospod Flucher, oskrbnik pri Veliki nedelji, nima sreče. V Gradcu je paradiral kot vodja slovenskih kmetov ter obsojal izstop slovenskih poslancev. A vrli kmetje, ktere je dobil v Gradec le zaradi uravnave Pesnice, mu sedaj drug za drugim izjavljajo, da nimajo povoda, se pritoževati proti svojim poslancem, da torej Flucher v Gradcu ni govoril v njih imenu. Flucher je mislil, da bo kmete speljal na led, pa je samega sebe speljal. Evo izjave naših kmetov: »Podpisani izjavljam, da smo se zastopniki občine Cvetkovec-Oslušovec dne 19. aprila 1900 udeležili deputacije v Gradec samo zaradi regulacije Pesnice; gotovo bi pa ne šli v Gradec, ako bi vedeli, da se bo naša navzočnost v Gradcu izrabljala proti našim slovenskim poslancem. V Cvetkoveh, dne 25. aprila 1900. Tomaž Korpar, l. r.

Tudi Muhič, župan v Cvetkoveh, ni hodil s Flucherjem v Gradec, kakor se izvemo le sedaj pozneje. Nemški časnikiarji so torej videli v Gradcu slovenske kmete, katerih niti v Gradcu ni bilo. In nekteri Slovenci, posebno gostilničarji, si naročajo nemške časnike ter prisegajo na njih verodostojnost!

Vitanje. V četrtek po noči so bili tatovi v vitanjski okolici. Pri Uratareku so razkopali okno pri kleti in so se napili pristnega »Črešnovarja«, da so tim lažje prodrli tudi skozi okno v Hočnikarjevo poslopje. Tu so pokradli obleko in nekaj denarja. Govori se, da so tudi ženske vmes. Nekaj dni prej so okradli najbrže isti tatovi nekega ubogega krojača, mu vzeli mnogo naročene obleke. V tem slučaju bo treba pač kazni podvojiti. Orožniki jih zasledujejo.

Utonil je v Dravi pri Rošnji Čeligijev lovec, Janez Ritter iz Sv. Janža na dravskem polju v sredo dne 25. aprila. Peljal se je z lovcom M. Würfelom čez Dravo, čoln se zvrne in oba padeta v Dravo. Würfel se je rešil, a Ritter je izginil v valovih deroče vode. Drugi dan so ga našli pri Sv. Janžu, kamor je bilo potem v soboto popoldan pokopano njegovo truplo.

Iz Studenice. V nedeljo dne 6. t. m. se vrši prvi letošnji izlet h »Koči na Boču«. Vrh Boča še ni zelen, toraj bode razgled imeniten. Vdeležbe je pričakovati izvenredno velike. Odhod iz Studenice točno ob polu 8. uri zjutraj. Popoldne sestanek v gostilni Koropčevej v Studenicah. Na svidenje!

Blažena nemščina. S kako nemščino se Goričani ponašajo, pa je le treba, da se malo razvé. Za to vzgled: »Ferkint Zetel. Es bekant geben das beim Josef Wake gaSt-birt in Unter Wölling Hei unt Stro zu ferkafen is unt chober Stro Sis (-süss) chei.

V Konjicah je umrl posestnik Karol Sutter. Bil je pristaš nemške stranke.

Jareninski shod se je vršil v najlepšem redu. Se je pač videlo, da so sami pošteti, olikani slovenski možje zbrani. Nemškutarji pa kjer pridejo zraven, le zgago delajo, ker ne poznajo olike, kakor smo se o tem pre-

pričali lani 24. sept., ko smo bili zbrani v Cvilakovi gostilni. Nedeljski shod je jasno pokazal, koliko poštenih, značajnih slovenskih mož še šteje župnija jareninska. Slava vam, vrli možje jareninski, ki ste bili polnoštevilno zbrani na shodu! Stojte vedno trdno kot skala, za sveto slovensko stvar!

V Jarenini smo v četrtek 26. aprila slovesno spremili na pokopališče vzorno rodoljubno in pobožno slovensko deklico Marijo Murkovo. Še komaj 21 let stara se je morala ločiti od sveta. Vsa dekliška Marijina družba, katere prekrasni cvet, dika in ponos je bila rajna Micika, je šla za njeno krsto. Prisrčna nagrobna beseda dekana Čizeka je vse pogrebce ganila do solz, istotako milotožna pesmica, ki so jo rajni tovarišici pevke zapele v zadnje slovo. Bila je rajna Micika zvesta hčerka matere Slovenije — mnogo-krat je pri poučnih shodih bralnega društva navdušeno deklamovala rodoljubne pesmice — bila pa je srčnovdana hčerka nebeske matere Marije in izvoljena nevesta nebeskega ženina Jezusa — zato je bilo vzgledno njeno nedolžno požrtvovalno življenje, srečna tudi nje smrt. Deklice jareninske, nikdar ne pozabite krasnega vzgleda rajne Micike Murkove!

Na političnem shodu pri Sv. Jakobu v Slov. gor., ki se vrši v nedeljo dne 6. maja ob 3. uri popoldne v prostorih hiše Peklarjeve, bodo govorili poslanec Robič, veleposestnik F. Thaler iz Št. Ilja in društveni predsednik. Shod obeta biti zanimiv. Udeležite se ga vsi narodni Jakobčani, pa tudi sosedje od vseh strani ste prijazno povabljeni.

Štajarski deželni zbor pa pošteno dela za nemški del dežele. Joaneumu v Gradcu se dovoli 40.000 kron prispevka. Profesorju Khullu se da 1000 podpore, da bo lahko izdal neko knjigo, ki jo spisuje. Edino pametno je bilo, da se je za most čez Dravo pri Vuhredu-Marenbergu dovolil prispevek 20.000 K.

Pošteni slovenski možje. Tudi dornavski župan gsp. Pihler izjavlja, kakor se nam piše, da je šel le zaradi uravnave Pesnice v Gradec, in obžaluje, da se je njegova navzočnost v Gradcu tolmačila proti slovenskim poslancem. Cenjene čitatelje opozarjamo na poročilo o shodu pri Sv. Marjeti, iz kojega se razvidi, da tudi občina šmarječka, moškanjska in mežgovska niso bile nikdar glede izstopa proti našim poslancem. Čast vrlim možem in narodnim občinam!

Slovenske zahteve na shodih. V Jarenini so izrekli zborovalci poslancu zapiranje ter zahtevali samoupravo Spodnjega Štajarja, slovensko gimnazijo v Ptuiju, več meščanskih slovenskih šol, slovensko učiteljske in vinarsko ter sadjarsko šolo v Mariboru, spremembo samostalnih slovenskih paralelk v Celju, državno podporo za gospodarska podjetja, pravičen volilen red in nazadnje so obsodili one osebe, ki so izrabile naše slovenske može v Gradcu proti domačim poslancem. — Pri Sv. Marjeti so odobrili zborovalci izstop slovenskih poslancev in zahtevali samoupravo Spodnjega Štajarja ter protestirali proti izrabljanju graške deputacije proti našim poslancem. Zahteve zborovalcev v Kozjem pa so omenjene v poročilu samem.

Huda pozeba je dne 27. aprila silno škodila vinograde skoraj cele videmske dekanije. Tudi cvetoče drevje je trpelo.

Pri Sv. Trojici v Slovensk. goricah bo imela kmetijska zadruga dne 13. maja zborovanje, na kojem govorijo znameniti govorniki.

Duhovniške spremembe. Umrli je dne 26. aprila čast. g. Anton Lacko, župnik pri Sv. Križu na Murskem polju, star 57 let. Svetila mu večna luč. — Prestavljeni so č. gg.: Matjaž Elerl iz Rečice k Veliki nedelji, Jožef Erker iz Kozjega v Rečico, Ivan Gorišek iz Laškega v Braslovče, Franc Hlastec iz Rajhenburga v Laški trg. Zopet nastavljena sta č. gg. Anton Lanjšič kot kapelan v Dolu in Franc Lovrenko kot kapelan v Kozjem. — Provizor pri Sv. Križu je postal č. g. Jožef Mihalič.